

Sygn. akt: I C 245/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2021 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Krzysztof Połomski
Protokolant:	p.o. sekretarz sądowy Małgorzata Sadłowska

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2021 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w O.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w O. kwotę 2.325,93 zł (dwa tysiące trzysta dwadzieścia pięć złotych i dziewięćdziesiąt trzy grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.279,85 zł (dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt dziewięć złotych i osiemdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt **I C 245/20**

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w O. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na jego rzecz kwoty 2.325,93 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty. Nadto domagał się zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 14 lutego 2019 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ należący do D. C. pojazd marki N. (...) numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego na okres od dnia 15 lutego 2019 roku do 1 marca 2019 roku, a z tytułu przedmiotowego najmu powód wystawił fakturę VAT opiewającą na kwotę 3.340,68 złotych brutto. Kolejno wskazał, że sprawca w/w kolizji ubezpieczony był

w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A.
z siedzibą w W., który to podmiot uznał niniejsze roszczenie odszkodowawcze
co do zasady, wypłacając na rachunek bankowy powoda kwotę 1.014,75 złotych tytułem odszkodowania za najem
pojazdu zastępczego. Motywując zasadność kwoty dochodzonej pozwem wskazał, że stanowi ona różnicę pomiędzy
kwotą wynikającą z w/w faktury VAT,
a dotychczas wypłaconym przez pozwanego odszkodowaniem z tytułu najmu pojazdu. Uzasadniając legitymację
czynną w sprawie powód wskazał, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 1 marca 2019 roku nabył
uprawnienia do dochodzenia roszczeń dotyczących szkody z dnia 14 lutego 2019 roku w zakresie zwrotu kosztów
najmu pojazdu zastępczego.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z siedzibą
w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym
kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu potwierdził, że prowadził postępowanie likwidacyjne dotyczące szkody z dnia 14 lutego 2019 roku, w
toku którego wypłacił odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1.014,75 złotych za okres 11 dni.
Wskazał, że uznając

11-dniowy okres najmu miał na względzie czas oczekiwania przez poszkodowanego
na oględziny uszkodzonego pojazdu (1 dzień), czas oczekiwania na rozliczenie (3 dni) oraz czas na zakup innego
pojazdu – szkoda całkowita (7 dni). Podniósł również, że poinformował małżonkę poszkodowanego, która dokonała
zgłoszenia szkody, o ofercie najmu w firmach współpracujących z (...) S.A., w ramach których stawka najmu
opiewała na kwotę 75 złotych netto na dobę, zaś poszkodowany zdecydował się na najem pojazdu od podmiotu
oferującego rażąco zawyżone stawki za dobę najmu. W ocenie pozwanego poszkodowany swym zachowaniem
przyczynił się do zwiększenia rozmiarów szkody, a roszczenie dochodzone pozwem nie pozostaje w adekwatnym
związku przyczynowym ze zdarzeniem szkodowym.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14 lutego 2019 roku w miejscowości K. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ
pojazd marki N. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność D. C.. W chwili zdarzenia samochodem
kierowała żona D. S. C., która regularnie korzystała z przedmiotowego pojazdu celem dojazdu do pracy w M.. Tego
samego dnia S. C. dokonała telefonicznego zgłoszenia w/w szkody w (...) S.A. z siedzibą w W.. Podmiot ten przyjął
odpowiedzialność za powstałą wskutek w/w zdarzenia szkodę i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego
szkody wypłacił na rzecz poszkodowanego – decyzją z dnia 27 lutego
2019 roku – odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej w kwocie 5.405 złotych, zaś z tytułu najmu pojazdu zastępczego
w kwocie 1.014,75 złotych.

(bezsporne, a nadto dowód: decyzja (...) S.A. – k. 29, wydruk przelewu – k. 32, zeznania świadka D. C. – k. 62-63,
zeznania świadka S. C. – k. 63, akta szkody – k. 55, decyzja z dnia 27.02.2019r. – k. 30)

W chwili dokonania zgłoszenia szkody S. C. została poinformowana przez pracownika (...) S.A. z siedzibą w W.
o możliwości organizacji pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela.

(dowód: nagranie w aktach szkody – k. 55)

W dniu 15 lutego 2019 roku S. C., upoważniona przez męża D. C., zawarła z (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w O. umowę
najmu pojazdu na czas określony, tj. od dnia 15 lutego 2019 roku do dnia 1 marca 2019 roku. Przedmiot najmu stanowił
samochód osobowy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W regulaminie najmu wskazano, że opłata za najem
pobierana jest według cennika znajdującego się na stronie internetowej wynajmującego. Dla samochodu marki R. (...)
została ona ustalona na kwotę 194 złotych netto (238,62 złotych brutto) przy okresie najmu mieszącym się w okresie
od 8 do 14 dni.

(dowód: umowa najmu pojazdu wraz z regulaminem – k. 14-14cv, cennik – k. 15-18, zeznania świadka D. C. – k. 62-63, zeznania świadka S. C. – k. 63)

W dniu zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego S. C. złożyła pisemne oświadczenie, że D. C. jest właścicielem pojazdu marki N. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz poszkodowanym w wyniku kolizji z dnia 14 lutego 2019 roku. Wskazała, że w żaden sposób nie przyczynił się on do kolizji, nie prowadzi działalności gospodarczej oraz nie jest płatnikiem podatku VAT. Nadto ustanowiła (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w O. pełnomocnikiem D. C.

w zakresie zgłoszenia roszczenia dotyczącego najmu pojazdu zastępczego, kontaktu z ubezpieczycielem celem pozyskania informacji w przedmiocie pojazdu zastępczego. Jednocześnie wskazała powoda jako adresata do wglądu wszelkiej korespondencji szkodowej, w tym przesyłanej drogą elektroniczną.

(dowód: oświadczenie – k. 28, pełnomocnictwo do wglądu do korespondencji – k. 19)

Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w O. upoważnił pracownika spółki (...) do zawierania w imieniu spółki umów przelewu wierzytelności przysługującej osobom poszkodowanym w związku ze szkodami komunikacyjnymi oraz reprezentowania spółki w toku postępowania likwidacyjnego, odbierania i składania oświadczeń woli w imieniu spółki.

(dowód: upoważnienie stałe – k. 23, pełnomocnictwo – k. 22)

W dniu 15 lutego 2019 roku P. C. skontaktował się z konsultantką pracującą na infolinii prowadzonej przez (...) S.A. z siedzibą

w W. celem weryfikacji oferty najmu pojazdu zastępczego bezpośrednio u ubezpieczyciela. Konsultantka – dokonując kontroli dzwoniącego – ustaliła, że obecnie w aktach szkody brak jest informacji o upoważnieniu dzwoniącego do działania w imieniu poszkodowanego D. C.. Wówczas rozmowa została przekazana do konsultanta z działu szkód, który zweryfikował, iż pełnomocnictwo znajduje się w zasobach ubezpieczyciela i załączył je do akt szkody z dnia 14 lutego 2019 roku. W odpowiedzi na pytanie P. C. dotyczące warunków i regulaminu ewentualnego najmu pojazdu pracownik ubezpieczyciela przełączył mocodawcę poszkodowanego do pracownika działu assistance, który wskazał, że istnieje możliwość najmu pojazdu zastępczego od chwili, gdy uszkodzony pojazd zostanie postawiony do naprawy, na warunkach przedstawionych przez współpracujące z ubezpieczycielem wypożyczalnie. Jednocześnie podkreślił, że wstępny czas najmu wynosi 3 dni, zaś konsultanci będą monitorowali naprawę pojazdu i w zależności

od zaistniałych okoliczności upoważnieni będą do ewentualnego przedłużenia najmu. Jeszcze tego samego dnia z P. C. skontaktował się pracownik wypożyczalni z K. współpracującej z pozwanym ubezpieczycielem, który wskazał, że szczegółowe warunki najmu pojazdu winny zostać ustalone w porozumieniu z (...) S.A. z siedzibą w W.. W odpowiedzi na pytania wystosowane przez P. C. przedstawiciel wypożyczalni wskazał między innymi, że w razie wynajęcia pojazdu zastępczego u ubezpieczyciela, będzie nim mógł poruszać się jedynie sam najemca, a wynajętym samochodem nie można poruszać się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Nadto wskazał, że w przypadku szkody spowodowanej przez najemcę pojazdu będzie on obowiązany do partycypowania w kosztach tzw. udziału własnego w kwocie 1.500 złotych netto. Ostatecznie P. C. skontaktował się z pracownikiem działu assistance (...) S.A. z siedzibą w W. i poinformował go o rezygnacji z oferty najmu pojazdu zastępczego przedstawionej przez ubezpieczyciela.

(dowód: nagranie na płycie CD – k. 8, zeznania świadka P. C. – k. 63-64)

W dniu 1 marca 2019 (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w O. wystawił fakturę VAT nr (...), obciążając D. C. obowiązkiem zapłaty kwoty 3.340,68 złotych brutto tytułem najmu samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) za okres od dnia 15 lutego 2019 roku do dnia 1 marca 2019 roku. Odbioru faktury dokonała upoważniona przez poszkodowanego żona S. C..

(dowód: faktura VAT nr (...) – k. 27)

Tego samego dnia D. C. zawarł z (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w O. umowę cesji wierzytelności, której przedmiot stanowiła wierzytelność przysługująca poszkodowanemu w stosunku do (...) S.A. z siedzibą w W. w kwocie 3.340,68 złotych, a obejmująca zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego przez okres potrzebny do przywrócenia pojazdu cedenta do stanu sprzed zaistnienia szkody lub do jej likwidacji w ramach szkody całkowitej.

(dowód: umowa cesji – k. 25, upoważnienie – k. 21)

W dniu 1 marca 2019 roku (...) s. z o.o. sp. k. z siedzibą w O. wezwał (...) S.A. z siedzibą w W. do uregulowania należności wynikającej z faktury VAT nr (...) w kwocie 3.340,68 złotych.

(dowód: wezwanie do zapłaty – k. 26-26v)

Decyzją z dnia 13 marca 2019 roku (...) S.A. z siedzibą w W. przyznał na rzecz (...) s. z o.o. sp. k. z siedzibą w O. kwotę 1.014,75 złotych tytułem zwrotu kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że na podstawie przedłożonych dokumentów ubezpieczyciel dokonał akceptacji uzasadnionego okresu najmu na poziomie 11 dni (czas oczekiwania przez poszkodowanego na oględziny uszkodzonego pojazdu – 1 dzień, czas oczekiwania na rozliczenie – 3 dni oraz czas na zakupu innego pojazdu (szkoda całkowita) – 7 dni), zaś stawka najmu pojazdu zweryfikowana została na poziomie 75 złotych netto za dobę. Należność ta została wypłacona w dniu 14 marca 2019 roku.

(dowód: decyzja z dnia 13.03.2019r. – k. 29-29v, potwierdzenie przelewu – k. 32)

Szacunkowy zakres rynkowych stawek najmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasą samochodowi wynajętemu przez poszkodowanego na rynku lokalnym wnosi od 85 złotych netto (104,55 złotych brutto) do 240 złotych netto (295,20 złotych brutto). Stawka najmu pojazdu zastępczego zastosowana przez (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w O. mieści się w granicach stawek stosowanych na rynku lokalnym.

(dowód: opinia biegłego sądowego M. P. – k. 76-89)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i jako takie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie wskazać należy, że pozwany ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia komunikacyjnego z dnia 14 lutego 2019 roku, stąd też nie wymagają szczegółowego odniesienia kwestie związane z podstawami tej odpowiedzialności. Okoliczność bezsporną w realiach niniejszej sprawy stanowi bowiem fakt częściowej wypłaty przez pozwanego odszkodowania z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1.014,75 złotych.

Spór stron skupiał się natomiast na granicach tej odpowiedzialności, sprowadzając się do odmiennej oceny zasadności przyjętej stawki za wynajem i okresu jego trwania oraz uzupełnienia dotychczas przyznanego odszkodowania. Pozwany stał na stanowisku, że poszkodowany wynajął pojazd zastępczy według stawki znacznie zawyżonej oraz na nieuzasadnionej okolicznościach okres. Nadto podnosił, że poszkodowany nie skorzystał z propozycji najmu pojazdu zastępczego wysuniętej przez ubezpieczyciela, nie wypełniając obowiązku zapobiegania szkodzi i zmniejszania jej rozmiarów.

Granice odpowiedzialności za skutki zdarzenia wywołującego szkodę wyznacza art. 361 kc, który w § 1 stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność

za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (§ 2).

Poddając analizie tę kwestię wskazać należy, że za normalne następstwo zniszczenia pojazdu należy uznać konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w okresie, gdy szkoda nie została jeszcze naprawiona (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 8 września

2004 roku sygn. akt IV CK 672/03, publ. LEX nr 146324). Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, możliwość domaga się zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przez osoby nie prowadzące działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego, tj. wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym ze szkodą w granicach obowiązku wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów określonych w art. 354 § 2 kc, art. 362 § 2 kc oraz 826 § 1 kc. Jednocześnie na dłużniku ciąży obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika (vide: uchwała Sądu Najwyższego

z dnia 17 listopada 2011 roku sygn. akt III CZP 5/11, publ.OSNC 2018/6/56). Postulat pełnego odszkodowania przemawia za przyjęciem stanowiska o konieczności zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka transportu w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia. Termin "wydatków koniecznych" oznacza przy tym wydatek niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono (vide: uchwała Sądu Najwyższego z 17 listopada 2011 roku sygn. akt III CZP 5/11, publ. OSNC 2012/3/28).

Nie ulega wątpliwości, że poszkodowanemu przysługuje prawo wyboru firmy, w której dokona najmu pojazdu zastępczego, jak i wyboru oferty najmu. Odnosząc się do zarzutu pozwanego, jakoby poszkodowany nie spełnił ciężącego na nim obowiązku minimalizacji szkody wskazać należy, że w uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 roku sygn. akt

III CZP 20/17 Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, które przekraczają koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu również są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, wówczas gdy ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Poszkodowany zachowuje przy tym prawo wyboru podmiotu, z którym zawrze umowę najmu pojazdu zastępczego, a czynsz zastrzeżony przez wynajmującego jest ekonomicznie uzasadnionym wydatkiem poszkodowanego, podlegającym pokryciu w ramach ubezpieczenia OC, jeżeli nie wykracza poza stawki występujące na rynku lokalnym (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 roku sygn. akt III CZP 20/17, publ. OSNC 2018/6/56). Nie ma to nic wspólnego z koniecznością poszukiwania przez poszkodowanego najtańszej oferty rynkowej najmu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2002 roku sygn. akt I CKN 1466/99, publ. OSNC 2003/5/64).

Niewątpliwie w świetle powyższych rozważań prawnych poszkodowany nie był obowiązany do wyboru oferty wystosowanej przez pozwanego, a okoliczność jej niewybrania nie jest równoważna z naruszeniem obowiązków wierzyciela zapobiegania szkodzie

i zmniejszania jej rozmiarów określonych w art. 354 § 2 kc, art. 362 § 2 kc oraz 826 § 1 kc. Zgodnie z przywołanym wyżej stanowiskiem judykatury, stawka czynszu najmu pojazdu zastrzeżona przez wynajmującego stanowi bowiem ekonomicznie uzasadniony wydatek, podlegającym pokryciu w ramach ubezpieczenia OC wówczas, gdy nie wykracza poza stawki występujące na rynku lokalnym.

Z tych też względów – wobec zasadniczych rozbieżności stron co do zastosowanej przez powódkę stawki najmu zastępczego – na uwzględnienie zasługiwał wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu mechaniki samochodowej

na okoliczność ustalenia, czy stawka najmu pojazdu zastępczego zastosowana przez powoda mieści się w ramach stawek stosowanych dla pojazdu odpowiadającego klasą pojazdowi zastępczego na rynku lokalnym.

Powołany w sprawie biegły sądowy M. P. wskazał, że szacunkowy zakres rynkowych stawek najmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasą samochodowi wynajętemu na rynku lokalnym wynosi od 104,55 złotych brutto do 295,20 złotych brutto. Tym samym stawka najmu pojazdu zastępczego zastosowana przez powoda mieści się w granicach stawek stosowanych na rynku lokalnym.

W ocenie Sądu opinia biegłego M. P. była przygotowana w sposób fachowy i poparty rzeczową argumentacją, a nadto nie budziła też wątpliwości Sądu pod względem formalnym oraz merytorycznym. Strony postępowania nie kwestionowały przedmiotowej opinii, nie żądały jej uzupełnienia czy weryfikacji.

Pozwany ubezpieczyciel kwestionował również okres trwania najmu pojazdu zastępczego, uznając za zasadny jedynie 11-dniowy okres najmu, a obejmujący oczekiwanie na oględziny uszkodzonego pojazdu (1 dzień), czas oczekiwania na rozliczenie (3 dni) oraz czas na zakup innego pojazdu – szkoda całkowita (7 dni).

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu, w pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, iż odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan naruszony zdarzeniem powodującym szkodę. Cel ten realizuje naprawienie szkody uwzględniające indywidualną sytuację poszkodowanego (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 roku sygn. akt

III CZP 24/04, publ. OSNC 2005/7-8/117). W sytuacji stwierdzenia tzw. szkody całkowitej (jak w realiach niniejszej sprawy) co do zasady kluczowe znaczenie ma chwila wypłacenia przez ubezpieczyciela na rzecz poszkodowanego pełnego należnego mu odszkodowania

z tego tytułu. Dopiero bowiem spełnienie przez ubezpieczyciela świadczenia wyposaża poszkodowanego w możliwość podjęcia działań celem rzeczywistego naprawienia szkody, np. zakupu nowego pojazdu.

W tym miejscu podkreślić należy stanowisko Sądu Najwyższego, który wskazał, że ustalenie czasu niezbędnego na nabycie nowego pojazdu ma charakter obiektywny i jest niezależne od posiadania przez poszkodowanego środków pieniężnych, w tym pochodzących z wypłaty odszkodowania obejmującego różnicę wartości pojazdu sprzed i po zdarzeniu szkodzącym na kupno nowego pojazdu. Dla ustalenia czasu niezbędnego do nabycia pojazdu istotne znaczenie ma czas zawiadomienia poszkodowanego o sposobie likwidacji szkody przez zapłatę różnicy pomiędzy wartością pojazdu sprzed i po zdarzeniu szkodzącym. Z tych względów nie zrywa adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem szkodzącym a kosztami poniesionymi na najem pojazdu zastępczego przy tzw. szkodzie całkowitej wypłata odszkodowania przez ubezpieczyciela obejmującego różnicę w wartości uszkodzonego pojazdu sprzed i po wypadku, jeżeli nastąpiła ona, zanim nastąpił upływ czasu niezbędnego do nabycia przez poszkodowanego nowego pojazdu (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 roku sygn. akt III CZP 76/13, publ. OSNC 2014/9/85 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2020 roku sygn. akt V CNP 49/19, publ. LEX nr 3159026).

Z materiału dowodowego zebranego w toku niniejszego postępowania wynika, iż szkoda z dnia 14 lutego 2019 roku rozliczona została jako szkoda całkowita. Pozwany decyzją z dnia 27 lutego 2019 roku przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 5.405 złotych. Umowa najmu pomiędzy poszkodowanym a powodem została natomiast zawarta na okres od dnia 15 lutego 2019 roku do dnia 1 marca 2019 roku. Z okoliczności tej wysnuć należy logiczny wniosek, iż poszkodowany dokonał zwrotu pojazdu niezwłocznie po tym, jak powziął wiadomość o wypłacie należnego mu odszkodowania. Z tych też względów Sąd nie znalazł podstaw, aby poddać w wątpliwość zasadność najmu pojazdu zastępczego przez okres stwierdzony fakturą VAT (okres 14 dni).

Mając na uwadze powyższe okoliczności i zapatrywania prawne wskazać należy, iż zasadnym było oparcie się na ustalonych przez biegłego sądowego M. P. wnioskach. Niewątpliwie bowiem stawka najmu pojazdu zastępczego zastosowana przez powoda nie przekraczała obowiązujących stawek rynkowych, w konsekwencji czego brak jest podstaw do stwierdzenia, iż poszkodowany nie wypełnił obowiązku wynikającego z treści

art. 362 kc i art. 826 § 1 kc. Z tych też względów, Sąd stanął na stanowisku, iż ubezpieczyciel obowiązany był wypłacić odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego za okres przewidziany umową najmu w stawce rzeczywiście poniesionej, co zostało udokumentowane w sposób nie budzący wątpliwości wystawioną przez powoda fakturą VAT nr (...).

Mając zatem powyższe na uwadze – na podstawie art. 805 § 2 pkt 1 kc w zw. z art. 361 § 1 i 2 kc – orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O odsetkach orzeczono - na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc – przyjmując datę początkową wymagalności roszczenia wskazaną w pozwie.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II wyroku – stosownie do jego wyniku –

na podstawie art. 98 § 1, § 1¹ i § 3 kpc w zw. z § 2 pkt 3 i § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r. poz. 1804 ze zm.), zasądzając od pozwanego

na rzecz powoda kwotę 2.279,85 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Wśród udokumentowanych kosztów procesu znalazła się również opłata sądowa od pozwu w kwocie 200 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w 17 złotych, zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 1.027,05 złotych oraz zaliczka na poczet należności świadka w kwocie 135,80 złotych.

/-/ sędzia Krzysztof Połomski